

ROMMEL IN MIJN HOOFD
~ SEE YA AT THE BRIGHT SIDE OF THE MOON~

GEDICHTEN
VAN EEN VAGABOND
EN ANARCHIST

GINO d'ARTALI
2014-'16

Dit is een selectie van 8 gedichten van 19 gedichten, 1 van de 3 teksten en 1 van de 5 tributes van mijn nieuwste gedichtenboek.

Mijn passie voor ...

... literatuur begon al toen ik een klein jongetje was maar wat ik las geen literatuur was. Ik las gewoon alles wat los en vast lag en al snel noemde mijn moeder mij een boekenworm. Zij was degene van wie ik het eerste literaire werk cadeau kreeg: een boek van Emile Zola. Ik las het in een ruk uit.

Bibliotheken waren zeldzaam maar bij mij in de buurt was er een boekenwinkel die ook aan uitleen deed voor centen. Ik ging daar zeker 1 keer per week heen en kwam met een stapeltje buiten en begon meteen te

lezen. Op een dag knalde ik op een lantaarnpaal maar schrok niet eens. Ik pakte mijn stapeltje op en zocht waar ik was opgehouden.

Ik kan zo nog wel een tijdje doorgaan maar laat ik wat sprongetjes maken:
- de periode Europa/Midden Oosten: voor mijn vertrek las ik dit fantastisch boek van Jack Kerouac (USA) "On the road". Hij schreef het in een week, plakte A4-tjes aan elkaar, stopte de 1ste pagina in zijn typemachine en schreef. Uiteindelijk vond hij erkenning maar dat had hij al gevonden als 'a beat generation author'. Na het lezen ervan liet ik alles achter, ging on the road en al liftend trok ik door Europa en het Midden Oosten en de ongeschreven wet was dat je boeken uitwisselde. Ook toen las ik alles wat los en vast zat;

- periode Duitsland: Berlijn/Dresden: een belangrijke periode. Veel boeken, ook van filosofen, veel kunstcatalogi en (auto-)biografieën. Tussentijds woonde ik ook deels in Dresden en tijdens het neuzen in een 2de hands boekenwinkel vond ik het verzamelde werk van de dichter Rainer Maria Rilke. Zijn gedichten veranderden mijn leven op slag, met summum "Das Stunden Buch". Vanaf dan was ik verknocht aan de dichtkunst.

Maar het was niet alleen de dichtkunst maar ik kwam voor het eerst in aanraking met Ankoku Butoh, een Japanse dans/performance stijl. De verdieping erin bracht mij bij Antonin Artaud, Franse theater regisseur en schrijver van "Het theater van de wreedheid". Al snel werkte ik als kunstenaar-fotograaf samen met overwegend Japanse dansers/performers en werkte 3 jaar lang intensief samen met hen in Berlijn, Parijs en Tokyo.

- de NL-dse periode: in die periode las ik overwegend Japanse literatuur, en verdiepte mij verder vooral ook in Ankoku Butoh en wilde zoveel mogelijk weten over de Japanse cultuur. Er zijn talloze schrijvers die ik zou kunnen noemen maar ik 'beperk' mij tot Kenzaburo Oë, Abe Kobo en Yukio Mishima.

- Hier en nu: lees ik vooral veel voor arttoday.be (inmiddels ter ziele gegaan door gebrek aan centen) maar het lezen an sich blijft een genot.

Lantaarnpalen: watch your back!

*... Als ik leef
voel ik mij niet leven
want pas als ik schep
voel ik me leven
omdat ik dan ook communiceer
ook al zit de dood me op de hielen.*

...rommel in mijn hoofd.

mensen denken
dat je als dichter
zomaar een paar woorden
neer kunt pennen en er
daar een prachtig gedicht uit ontstaat.

wrong thinking.

oké, laat ik alleen voor mijzelf spreken ...

... altijd heb ik duizend woorden in mijn hoofd

gelukkig schrijf ik in de stijl van
écriture automatique

en wat er daarna overblijft
neem ik als een voldongen feit
en probeer een beetje te slapen
tot er opnieuw
rommel in mijn hoofd ontstaat
en ik weer dicht

en daarmee zullen jullie het moeten doen
PUNT

... niets is vergeefs
ook al wordt ik vaak
in de stroom van het leven
heen en weer gebeukt

niets is vergeefs
want ik heb met mijn leven
een verbintenis
tot de dood ons scheidt

birthday party

de rivieren meanderen
door het leven
zoals de dood
loert om elke hoek

maar ik begrijp de angst voor de dood niet
want als ik om mij heen kijk
zie ik constant mensen die het zeer nabij zijn

begrijp nu toch
that even if you're old
you still have the spirit of a child
I hope
even in an already getting older body
because that's what happens
when you're born

you start dying

so
meander along the rivers
and see the colors
of the rainbows

because they are the pathways
to the bright side of the moon

...

Mijn lichaam kraakt en piept zo luid
dat zelfs vliegen er niet meer op willen landen

en toch sta ik elke ochtend op en denk
vanmorgen een lichaam
vanavond een lijk

toch wel een mooie gedachte hoe een dag
te beginnen en te eindigen

...

loneliness
komt niet voor
in mijn persoonlijk woordenboek
en ook het gevoel is mij vreemd
ook al komt er eigenlijk
bijna nooit iemand bij mij op bezoek

maar dan denk ik
in de heldere momenten
die ik soms heb

ik ben in mijn eenzaamheid
een wereld op mezelf
en dan denk ik ook
in momenten
waarop geen sprake meer is
van enige vorm van helderheid

where's my mind

een knappe vrouw
die haar plekje weet te veroveren
in mijn atelier en leven

Verschroeiide aarde.

Ja, het einde nadert,
zeker van mijn leven.
Maar ook van de wereld,
althans de mensen die het bewonen:
7.125 miljard.
Links rechts
en goden heen en weer,
stop ze allemaal in een schoenendoos,
en zelfs dan nog
zullen ze elkaar in brand steken.
Ik wordt definitief
een kluizenaar.
Jammer van de aarde
die een boze droom zonder medeleven is
en werd omdat de mensen er niks om geven.

Citaat: "Schop de mensen
tot ze een geweten hebben."
Louis Paul Boon. Uit "Mijn kleine oorlog."

Charles Baudelaire
"Wees altijd dronken"
Uit: "Het spleen van Parijs" (1869)

Wees altijd dronken. Daar gaat het om: dat is het enige.
Om niet de afschuwelijke last van de Tijd te voelen
die je schouders verbrijzelt en je naar de aarde toe drukt,
moet je je onophoudelijk bedrinken.
Maar waar aan? Aan wijn, aan poëzie, of aan deugdzaamheid,
dat moet je zelf weten. Maar bedrink je.
En als je, een enkele keer, op de traptreden van een paleis,
op het groene gras van een greppel, in de sombere
eenzaamheid van je kamer,
wakker wordt, en de dronkenschap is al verminderd of verdwenen,
vraag dan aan de wind, aan de golf, aan de ster,
aan de vogel, aan de klok, aan alles wat vliedt, aan alles wat zucht, aan alles
wat voortrolt, aan alles wat zingt,
aan alles wat spreekt, vraag dan hoe laat het is;
en de wind, de golf, de ster, de vogel,
de klok, zullen je antwoorden:
'Het is tijd om je te bedrinken!
Om niet de gemartelde slaven van de Tijd te zijn,
bedrink je, bedrink je voortdurend!
Aan wijn, aan poëzie of aan deugdzaamheid,
dat moet je zelf weten."

See ya at the bright side of the moon.

The moon is shifting now
from dark to full and bright
and I'll take a dream
and fly away
so
see ya at the bright side of the moon.

© 2014-'16 Gino d'Artali (Italië)

Niets uit deze presentatie mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur:

ginodartali@gmail.com